

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

© Ministerstwo Spraw Zagranicznych, www.gov.pl/diplomacy

Permission to re-publish this translation has been granted by the Polish Ministry of Foreign Affairs for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC

© Ministerstwo Spraw Zagranicznych, www.gov.pl/dyplomacja

Zezwolenie na publikację tego tłumaczenia zostało udzielone przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyłącznie w celu zamieszczenia w bazie Trybunału HUDOC

EUROPEJSKI TRYBUNAŁ PRAW CZŁOWIEKA

Nota informacyjna nt. orzecznictwa Trybunału nr 244

Październik 2020 r.

Napotnik p. Rumunii – skarga nr 33139/13

Wyrok z 20.10.2020 r. [Czwarta Sekcja]

Art. 1 Protokołu nr 12

Ogólny zakaz dyskryminacji

Uzasadniona konieczność odwołania skarżącej z placówki dyplomatycznej za granicą po ogłoszeniu, że jest w ciąży: *brak naruszenia*

Fakty – Oddelegowanie skarżącej na placówkę dyplomatyczną za granicą zostało zakończone natychmiast po ogłoszeniu przez nią drugiej ciąży.

Prawo – Art. 1 Protokołu nr 12

Zasady ogólne: Do spraw wniesionych na podstawie art. 1 Protokołu nr 12 zastosowanie mają co do zasady te same standardy, co wypracowane przez Trybunał w orzecznictwie dotyczącym ochrony przyznanej przez art. 14. W tym duchu Trybunał poprzednio uznał, choć pośrednio, potrzebę ochrony ciąży i macierzyństwa (zob. *Petrovic p. Austrii*, 27 marca 1998 r., nr [20458/92](#); *Konstantin Markin p. Rosji* [WI], nr 30078/06, 22 marca 2012 r., [Nota informacyjna nr 150](#); *Khamtokhu i Aksenchik p. Rosji* [WI], nr 60367/08 i 961/11, 24 stycznia 2017 r., [Nota informacyjna nr 203](#)¹; *Alexandru Enache p. Rumunii*, nr 16986/12, 3 października 2017 r., [Nota informacyjna nr 211](#)²).

Zastosowanie do obecnej sprawy:

Tylko kobiety mogą być traktowane odmiennie z uwagi na ciążę i z tego powodu taka różnica w traktowaniu, jeśli nie jest uzasadniona, stanowi bezpośrednią dyskryminację z uwagi na płeć. Podobne podejście zostało przyjęte także przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) (zob. wyrok w sprawie *Dekker* z 8 listopada 1990 r., C-177/88; wyrok w sprawie *Webb* z 14 lipca 1994 r., C-32/93).

¹ Tłumaczenie streszczenia wyroku na język polski jest dostępne na stronie:

<https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-181660>

² Tłumaczenie wyroku na język polski jest dostępne na stronie:

<https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-199417>

Po ustaleniu, że skarżąca podlegała różnemu traktowaniu z uwagi na płeć, Trybunał zgodził się, że decyzja o odwołaniu skarżącej miała uprawniony cel ochrony praw innych osób, w szczególności obywateli rumuńskich potrzebujących pomocy konsularnej w Słowenii. Władze krajowe oraz rząd uznały, że wcześniejsze zakończenie oddelegowania skarżącej na placówkę dyplomatyczną za granicą było uzasadnione tym, że jej nieobecności wynikające z wizyt lekarskich oraz urlopu macierzyńskiego zagroziłyby możliwości funkcjonowania wydziału konsularnego ambasady. Podczas poprzedniej nieobecności skarżącej w pracy usługi konsularne zostały zawieszone, a wnioski o pomoc zostały przekierowane do państw sąsiednich. Było więc jasne, że z uwagi na charakter pracy skarżącej i pilność wniosków, jakimi miała się zajmować, jej nieobecność w pracy poważnie wpłynęła na działalność konsularną ambasady.

Chociaż warunki pracy skarżącej zmieniły się z powodu wcześniejszego odwołania jej z placówki zagranicznej, zmiany tej nie można zrównywać z utratą zatrudnienia. Skutki tego traktowania dla skarżącej nie miały tego samego charakteru co skutki wprost zakazane na podstawie ustawodawstwa krajowego dotyczącego równych szans oraz zobowiązań międzynarodowych państwa w obszarze ochrony ciąży i macierzyństwa. Zważywszy że mimo wydłużonej nieobecności w dalszym ciągu była awansowana przez swojego pracodawcę, nie wydaje się, by doznała długotrwałych problemów w swej karierze dyplomatycznej. Ponadto sądy krajowe wyraźnie powtórzyły, że zaskarżona decyzja nie stanowiła środka dyscyplinarnego.

Trybunał orzekł, że choć decyzja była motywowana ciążą skarżącej, nie miała na celu postawienia jej w niekorzystnej sytuacji. Pomimo wąskiego marginesu oceny przyznanego władzom krajowym podały one istotne i wystarczające powody, by uzasadnić konieczność środka.

Rozstrzygnięcie: brak naruszenia (jednogłośnie).

(Zobacz także [Przewodnik na temat art. 14 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz art. 1 Protokołu nr 12 do Konwencji](#))

© Council of Europe/European Court of Human Rights
Niniejsze streszczenie przygotowane przez Kancelarię nie wiąże Trybunału.

Link do [Not informacyjnych nt. orzecznictwa](#)